

ДО ЕДНА ЖЕНА: ЗА ЛУДИТЕ

Пишеш колко много мъки си претърпяла от своя мъж. Ругал те е, гонил те е от дома, дори те е бил. Но с молитва и с надежда на Всевиждащия ти си намерила в себе си сили да понесеш всичко, без да се оплакваш на никого и без да изнасяш от къщи какво става във вашия дом. Страданието е смекчило душата ти, изкоренило е всяка гордост и е породило у теб още по-силна привързаност към живия Бог. По едно време си мислела, че ще полудееш. Но не си полудяла ти, а той - твоят мъж. Сега си загрижена за неговата душа и питаш: има ли спасение за лудите?

Щом вярваш в Бога и в Божия промисъл, вярвай напълно и докрай. Ако, по думите на Христос, нито едно врабче не може да падне на земята без волята на нашия Отец, то как човек би могъл да падне в страдания и болест без Неговата воля? А основната Божия воля за хората е: „Да се спасят кички човеци”. Значи и лудостта е допусната за твой мъж мъчител заради неговото спасение. Ако милостивият Творец не желаете да го спаси, Той не би го поразил с тази страшна болест, а би му изпратил смърт в греховете му. С всяка болест и страдание небесният Лекар лекува човешките души. Затова трябва да изпитваме жал не толкова към онези, които боледуват тежко и умират, колкото към здравите телесно, които смъртта грабва в греховете им. Казано е: В каквото те заваря, в това и ще те съдя; ако бъдем заварени в грях -тогава осъждане, ако ли в покаяние - тогава опрощение и награда.

Ти обаче можеш да кажеш: но той сега не може нито да се кае, нито да се моли Богу. Затова тъкмо ти ще се молиш за него и ще принасяш жертви. А той, в сегашното си състояние, може само да страда - на себе си за спасение, а на другите - за страх. Всяка болница сочи с пръст Бога, но нито една така, както психиатричната.

Възложи надеждата си на Господа и бъди спокойна!